

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 26

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
2 Iulie 1938

VEȘNICIA

De I. Bucur

Iată un cuvânt la care foarte puțini oameni se mai gândesc azi. Și totuși veșnicia este un fapt, cu care mai curând, sau mai târziu, fiecare vom avea de a face. În adevăr, vremea cât o avem de trait aici pe pământ, e scurtă, cititorule. Fiecare an încheiat, fiecare lună încheiată, fiecare săptămână încheiată, fiecare asfințit de soare, fiecare minut îți scurtează zilele de pe pământ. Și iute, pe tăcute, dar hotărât mergem cu toții în veșnicie. Curând, curând va veni anul, ziua, ceasul, minutul, care îți vor încheia viața de pe pământ. Atunci va începe sau cântarea ta în cer, sau judecata ta în iad. Niciun ceas din viața viitoare nu va putea să te mai aducă pe pământ: ești acolo pe vecie.

Azi picioarele tale stau pe nisipul vremii, gata să se scufunde. Măine urmele picioarelor tale vor rămânea, dar tu te-ai dus. Unde? În **veșnicie**.

Azi mâinile tale se îndeletnicesc cu lucrul, ochii tăi privesc, mințile ta gândește, face planuri pentru viitor. **Măine** vor sta liniștite: brațul, îndoit, ochiul închis, mințile încrămășate. Tu ai plecat. Unde? În **veșnicie**. Alții au fost odată tot așa de harnici cum ești și tu, și nepăsători ca și tine față de Dumnezeu și față de sufletul lor; dar s-au dus. Unde? În **veșnicie**.

Glasul vesel, clovnul boit, artistul meșter în arta lui, a căror stare de față făcea din teatru și circ un loc ademenitor pentru tine, s-au dus: au fost îndepărtați din timpul acesta al închipuirii și strămutați în ținutul adevărului, în adevărul veșniciei.

Negustorul isteț, al cărui glas îți era așa de cunoscut odată, s'a dus: nu mai vinde și nu mai

cumpără. A plecat. Unde? În **veșnicie**.

Cititorule, va veni în curând și rândul tău ca să intri în veșnicie. Intreabă-te cu toată seriozitatea: „Sunt eu pregătit pentru veșnicie? Sunt gata să întâlnesc pe Dumnezeu? Am păcatele iertate prin sângele Domnului Isus? Traiesc în sfințenie ca înaintea lui Dumnezeu, fiecare clipă din viața mea?” Dă vreme cugetului tău să răspundă! Asculta! El îți vorbește azi! Nu-l înabuzești glasul, ca să nu-ți mai vorbească! Pune-ți în minte Cerul și Iadul din viața viitoare, în tot adevărul lor. Unul din acestea trebuie să fie locul tău în care vei locui pentru veșnicie. Azi e vremea să alegi. **Măine** poate fi prea târziu. Pentru care din aceste două locuri trăiești? Spre care mergi?

Ca să mergi din locașurile păcatului, desfrăului și poftelor, de-a-dreptul înaintea lui Dumnezeu și a Mielului lui Dumnezeu, nu se poate. Să treci din mulțimea celor osândiți și din neamul celor ce trăiesc pentru aur și câștig, de-a-dreptul la cântecul celor răscumparați și la cununa slavei, este cu neputință. Dumnezeu spune: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu” (Evanghelia după Ioan 3:3). Cititorule, s'a întâmplat lucrul acesta vreodată cu tine? Te-ai născut tu din nou pentru un cer veșnic? Dacă da, poți fi liniștit: știi unde mergi; dacă nu, te așteaptă groaza unui iad veșnic și azi ești mai aproape de flacăra nestinsă a lui, decât ai fost vreodată până acum.

Stai! De ce vrei să te duci la judecată înaintea lui Dumnezeu cu sufletul nemântuit? El nu vrea lucrul acesta. Azi El te roa-

gă: întoarce-te! Dece vrei să te nenorocești?

Azi El te îndreaptă spre crucea de pe Golgota, unde Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost răstignit și a murit în chinuri de neșpus, pentru ca să ne scape de păcatele noastre. Da, cititorule, **pentru tine** a înconjurat cununa de spini fruntea Lui; **pentru tine** a scos sulița ostașului sânge din coasta Lui; **pentru tine** a strigat cu glas de biruință: „S'a sfârșit”; **pentru tine** mântuirea este sloboadă și fără pată azi. Dacă o primești numaidecât fără șovăire, ca un om păcătos, vei fi mântuit pentru veșnicie. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Evanghelia după Ioan 3:15). Crede în jertfa Domnului Hristos și vei primi, chiar în clipa când crezi, viață veșnică. Domnul Isus însuși spune: „Cine crede în Fiul, are viață veșnică, dar cine n'ascultă pe Fiul, nu va avea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste El” (Evanghelia după Ioan 3:36). „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu”. (Evangh. după Ioan 17:3). Și atunci vei putea merge fără teamă oricând în veșnicie.

*Stai pe loc și te gândește!
Unde alergi așa zorit,
Și nu vrei să te gândești, ohi!
Ce sfârșit trist vei avea?...*

*Vino astăzi! Vin' de grabă,
Vino la Isus acum,
Măine, poate, cine știe?
Nu mai ești pe acest pământ.*

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 26 2 Iulie 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.

Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA UNIUNE

Toute declarațiile de prigoniri trebuie trimise Uniunii, în trei exemplare. Ele trebuie semnate de fiecare persoană în parte.

Nu semnați nicio declarație, sau proces verbal și nici o anchetă cerută de autorități, înainte de a o ceti și după ce ați citit-o, o semnați numai dacă spune adevărul. Uniunea nu poate ajuta cu nimic pe cei care semnează declarații neadevărate.

Am primit câteva plângeri în care frații n-au găsit de cuviință să ne spună județul în care se găsească. Cu acestea nu putem face nimic.

Comunitatea baptistă română Bihor a trimis un protest la Onor. Ministerul Cultelor și Artelor împotriva deciziei noi. Toate comunitățile care vor mai trimite astfel de proteste, sunt rugate, fie să le trimită prin Uniune, fie să ne trimită și nouă o copie.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Petroșani, 143 lei. Bis. Ghirada, Timiș, 130 lei. Bis. Răduri, Satu Mare, 125 lei. Comunitatea Satu Mare, 353 lei. Bis. Calușindești, 219 lei. Bis. Căpâlnas, 132 lei. Bis. Valea Mare, 70 lei. Casier N. Oncu, Arad Str. Blanduziei No. 4.

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări
și legată bine, se găsește de
vânzare cu 50 lei bucata.
Ceice comandă dela 10 bucăți
în sus, primesc un rabat de
20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela
**Depozitul de Literatură
Creștină,**

Arad, Strada Fabricii No. 20.

„Fiul Omului”

De Seracin T. Valeriu

„Cine este acest Fiu al omului?”, Ioan 12—34.

„Cine este acest Fiu al omului?”, a întrebat poporul pe Isus, după ce El le-a vorbit despre felul cum are să moară.

„Cine este acest Fiu al omului?” este subiectul nostru, de care ne ocupăm, cântându-i: Origina, însemnătatea și faptul pentru care Domnul Isus își însușește acest titlu.

1. Cu privire la origina acestui titlu, sunt trei păreri deosebite:

1.) Unii cred că titlul de „Fiul omului”, a fost inventat de Domnul Isus. „Judo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?” Luca 22:48. „Fiul omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor...” Matei 17:22. „...dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul” Luca 9:58. „...când Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mântuiască” Luca 9:56, etc.

2.) Alții părere e, că Isus a luat titlul de „Fiul omului”, din limbajul curent al contemporanilor Săi: „Fiul lui David al milă de noi!”, Matei 9:27. „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David!”, Matei 15:22. „Cine este acest Fiu al omului?”, Ioan 12:34, etc.

Din acestea se vede că titlul de „Fiul omului” este un termen popular, bine cunoscut pe vremea lui Isus.

3.) Iar a treia părere e, că acest titlu este sugerat de Isus și însușit din Vechiul Testament.

Dacă cercetăm, cu amănunțime, cărțile sfinte ale Vechiului Testament, observăm că acest titlu este foarte mult înțrebuințat. Deci, această părere este cea mai bună și cea mai adevărată, deoarece știm că Vechiul Testament conține isleria revelației divine. Deci „Fiul omului” este de origină divină.

II. Să vedem ce ne vorbește Biblia despre însemnătatea acestui titlu.

1. VECHIUL TESTAMENT.

Însemnătatea acestui titlu este una din cele mai grele probleme din Biblie. Cuvântul „fiu”, în Vechiul Testament a însemnat legătura asemănării sau a participării împreună cu pălătea altora. Astfel „Fiul omului” este un „om” posedând calități umane.

Isus este acest „om”. Când S'a numit pe Sine „Fiul omului” a vrut să Se iden-

tifice cu „omul ideal”, deși El era „Fiul lui Dumnezeu”. Matei 16:16. Luca 4:41.

În cartea profetului Ezechiel, cuvântul de „Fiul omului” este înțrebuințat de 90 de ori. Acest termen, înțrebuințat de Ezechiel, deserte într-un mod foarte amănunțit lucrarea pe care El trebuie să o facă pe pământ. Vedem, că Ezechiel a dat o deosebită atenție și importanță acestui „Fiul al omului”.

Profetul Daniel, în cartea sa, ne arată foarte clar, pe lângă origina-I divină, și legătura Lui intimă cu Dumnezeu-Tatăl. Daniel, profetul lui Dumnezeu, vede cât de mare este acest „Fiul al omului”, din ce neam este, și că este din veșniciei. — Daniel 7:9—14.

Psalmul 8 ne descrie gloria Lui în ceruri și întruparea Lui: „El este Domnul tuturor, Domnul Domnilor și Regele Regilor”.

Vedem dar, că „Fiul omului” ocupă un loc important în paginile Vechiului Testament.

2. NOUL TESTAMENT.

Am văzut că acest titlu nu se ocupă și nu descrie numai firea omenească a lui Isus, ci și firea Lui spirituală. Ioan 3:6.

În Noul Testament titlul de „Fiul omului” înlocuiește numirea de „Mesia”, este dar un titlu mesianic. „Fiul omului” ne descrie pe „Omul ideal” al rasei omenești.

Iată dar, că acest titlu se ocupă cu cele trei stări din viața Domnului Isus:

a) Cu viața Lui pământească.

b) Cu suferințele, moartea și învierea Lui.

c) Cu a doua venire a Lui.

III. Să vedem, de ce și-a însușit Isus acest titlu.

1. Pentru că prin acest titlu, Daniel arată origină-I divină.

2. Ezechiel arată umilința și lucrarea Lui pământească.

3. În Psalmul 8 ni se arată întruparea Lui.

Domnul Isus și-a mai însușit acest titlu și pentru a nu spune dintr'odată poporului că El este „Mesia” cel promis și cel așteptat; ci prin felul Său de victorie și de vorbire, să-L înțeleagă că El este „Fiul omului” este dar „Mesia”. El este Fiul lui Dumnezeu. El este eliberatorul și mântuitorul sufletelor noastre.

Reînnoiți-vă abonamentele la **Farul, Călauza și Mana zilnică!** Faceți abonamente noi pentru revistele noastre!

Faceți bibliotecă în fiecare biserică și casă, comandând toate cărțile necesare dela **Depozitul de Literatură, str. Fabricii 20, Arad.**

REBECA

(Soția lui Isaac)

De Dănilă Pascu

Cine nu se bucură de un frumos răsărit de soare salutat de atâtea priviri vesele și ciripiri melodioase, cari vestesc de dimineață o zi bună și frumoasă!

Astfel este și răsăritul unor vieți omenesti, dintre cari vom incerca să desprindem caracterul Rebecii, fata lui Na-her, fratele lui Avraam, care mai târziu deveni soția lui Isaac, mama lui Esau și Iacob.

S'a născut dintr-o viță aleasă arabă din Haldeia, cărora le-a vorbit Dumnezeu Cerurilor și cari au auzit și s'au supus poruncii divine. Orașul ei natal a fost Haran, situat la nord-estul Palestinei, unde se încrucișau drumurile cari legau civilizațiile antice. Era orașul, unde poposeau apostolii înțelepciunii antice, generalii biruitori sau biruiți în războaie și caravanele cari făceau schimbul de mărfuri dela un popor la altul. Intr'un cuvânt, tot ce avea antichitatea mai de seamă, se strecura prin Haran. Locuitorii acestui oraș au avut posibilitatea de a-și acumula cultură și avere. Tinerile crescute în acest oraș, datorită averii și cunoștințelor de cari dispuneau, erau cele mai invidiate și mai de dorit.

Astfel, fără prea multă imaginație, ne putem forma o idee despre atmosfera în care a crescut Rebeca. Era fiica unor oameni bogați, cu case multe și mari, cu turme numeroase și întreg confortul necesar unei vieți frumoase.

Natura a inzestrat-o cu darul râvnit de atâtea oameni, cu frumusețea rară a fecioarelor desertului. În zilele de sărbătoare, când tineretul din Haran se întrunea, Rebeca era punctul de atracție sau obiectul de invidie al celorlalte fete.

Aceasta fiind realitatea, Rebeca putea ușor să lungească în păcatul mândriei sau putea să cadă în ghiarele imoralității.

Dar ea n'a mers pe aceste căi ale ușurăcelor. Nu, pentru că crescuse în casa unde se pomenea Numele Dumnezeului Sfânt, care cere ascultare și sfințenie.

Părinții ei, deși nu erau părtașii direcți ai binecuvântărilor revărsate asupra lui Avraam, totuși frânturi din aceste binecuvântări au umplut casele lor.

Datorită situației părinților ei, Rebeca putea să crească o fată desmierdată care să trăiască numai din trândăvie și lux, singura-i ocupație fiind distracția. Dar pe Rebeca n'o găsim pe căile imoralității, mândriei, ci pe ulicioara celor umile, cari din muncă își formează idealul vieții. Știa să stimeze pe tineri și purta un respect deosebit, aproape venerație, pentru cei bătrâni, pe cari căuta să-i mulțumească cu zâmbetul ei nevinovat și să-i ajute cu puterea brațelor ei.

Însfârșit, deveni potrivită pentru căsătorie. Mulți dintre cei de aproape și de departe, cari doreau să-i facă propuneri pentru măritis, nu o găseau. Nu, deoarece în Palatul Zânelor și la baluri, nu se găsea nici o urmă a piciorului ei. Pași ei trebuiau căutați aiurea, pe cărarea celor mici. Pe ea o puteau afla seara în grupul secerătorilor cari veneau dela câmp și pe cari îi înviora cu cântecetele și zâmbetul ei vesel. O puteau afla afară în câmp, pascând oile tatălui ei. O puteau întâlni în zorii zilei și în amurgul serii, pe poteca ce urcă și coboară la fântâna din marginea orașului, ajutând pe câte o bătrână roabă, gârbovită sub povara vasului cu apă. O puteau vedea lângă fântână, cu funia și găleata în mână, scotând apă pentru toți cei slabi, cari o așteptau și-i binecuvântau gândurile. Dar pe acest drum numai unul singur a știut s'o caute și cel ce a găsit-o, n'a fost un tânăr, ci un filosof cărunt, care a știut din pățanie că „nu tot ce lucește e aur” și „nu tot ce zboară se mănâncă”.

Bătrânul Eliezer Sirianul, robul lui Avraam, a fost cel încredințat de stăpânul său să caute o soție pentru Isaac, moștenitorul tânăr. Mă miră faptul că Avraam n'a trimis pe Isaac să-și caute o soție. Dacă-mi va fi permis să îmbătrânesc, poate voi înțelege și această taină. Dar Eliezer a plecat la drum rugându-se și crezând, dar nu și-a lăsat nici mintea acasă.

El n'a intrat în cetate. Fata pe care trebuia s'o ducă acasă, să devină stăpâna lui, aștepta să fie una care iese afară din cetate.

Una care vine cu vasul pe umeri. Una care va permite să fie deranjată de un bătrân. Fântâna era jos în vale, iar Eliezer aștepta mai sus. Fata dela care el va cere apă, va trebui să fie gata să-și deserte vasul, și, coborând din nou la fântână să scoată apă pentru toate cămilele lui.

Dacă noi am fi cunoscut planul bătrânului, care sta la deal și aștepta o asemenea fată, desigur că i-am fi spus: „Schimbă-ți planul, căci cea așteptată nu s'a născut încă”. Bătrânul însă a știut ce caută. Era o raritate ce căuta, dar Rebeca ne confirmă că el nu s'a înșelat.

A venit Rebeca și i-a permis bătrânului s'o oprească în cale. I-a dat apă lui și la toate cămilele sale. Ba mai mult, l-a poftit acasă, spunând că au multe case și adăposturi precum și nutret mult pentru cămile. Și a mai adăugat că în casa lor el va fi bine primit. Ea nu se mulțumește numai cu serviciile dela fântână, ci binele pe care-l începe vrea

să-l desăvârșească. Și toate aceste, pentru un rob slăbănog și bătrân. Eliezer, când vede aceste lucruri, nu știe de este treaz sau visează. El deschide sacul adus plin cu daruri și-și cinstește noua lui stăpână. Intrând în casă, el expune scopul pentru care a venit și atât părinții cât și Rebeca primesc cu bucurie propunerea căsătoriei, între Isaac și Rebeca. Îmi place să cred că această fecioară cunoștea adevărul cuprins în Psalmul 37: „Incredințează-ți soarta în mâna Domnului...” Ea a fost sigură că ceea ce face, e în conformitate cu voia lui Dumnezeu.

SOȚIA LUI ISAAC. O bună parte din viața de soție tânără a fost cât se poate de frumoasă. Imediat după căsătorie a căutat să fie un sprijin bun soțului. Au împărțit între ei binecuvântările și au suportat greutățile vieții. A căutat ca în primii ani să-și întemeieze un cămin, să devină mamă. Copiii ei au fost doi gemeni, Esau și Iacob.

Ca mamă, Rebeca nu poate servi de exemplu bun. În creșterea copiilor nu și-a înțeles chemarea. A devenit o femeie ambițioasă, care, pentru a-și ajunge scopurile egoiste, întrebuinta violența, minciuna și furtul. N'avea destulă credință ca să lase soarta copiilor în mâna Domnului. Față de Iacob a fost prea iubitoare, față de Esau prea crudă.

Indată ce a luat cunoștință de gândul lui Isaac, de a desemna pe moștenitorul casei, care în linie dreaptă trebuia să fie Esau, a dat instrucțiuni lui Iacob, cum să mintă și să înșele pe tatăl lui orb, și însfârșit, să fure binecuvântările destinate fratelui său.

Rebeca a fost aspru pedepsită pentru acest păcat. Pe Esau, cu toate planurile ei, n'a putut să-l înlăture de lângă cort, ci a trebuit ca Iacob să ia drumul pribegiei. Din cauza acestei ambiții și păcat, a trebuit să se despartă pentru totdeauna de Iacob. Din cauza acestui păcat Iacob a trebuit să-și câștige existența pe la străini. Și dacă n'ar fi intervenit hotărîrea nestrămutată a lui Dumnezeu, poate Rebeca ar fi plâns la mormântul fiului ei iubit, ucis de mâna lui Esau. Păcatele ei nu erau multe. Se reduce la unul, ambiția. Da, dar ambiția a născut violența, minciuna, hoția, lângă cari era gata să se atașeze crima.

Rebeca poate servi ca model de feciorie frumoasă, ca soție tânără, podoaba căminului ei, dar chemarea înaltă de mamă a fost un faliment dezastruos. Incredințează-ți soarta în mâna Domnului, crede-te în El, și El va lucra. Ps.: 37:5.

„Mai lasă-l și anul acesta“

De D. Dumitrașcu

Cuvintele de mai sus au fost spuse de Mântuitorul nostru în pilda cu smochinul neroditor.

Prin această pildă El a vrut să trezească conștiința celor ce-L ascultau și să arate tuturor oamenilor de pretutindeni și din toate timpurile, că toți trebuie să se pocăiască.

„Mai lasă-l și anul acesta“. Ce cuvinte plin de farmec, pline de duioșie, pline de dragoste și de răbdare!

Hristos mijlocește la Dumnezeu pentru tine

Să stai nepăsător față de mijlocirea Domnului Isus pentru tine, e un semn de o mare împietrire a inimii. E o împotrivire față de Domnul tău. Pe poporul evreu, din cauză că s'a împotrivit și a murmurat împotriva lui Dumnezeu în timpul călătoriei lui prin pustia Sinai, Dumnezeu se hotărăște să-l piardă. Se hotărăște să-l șteargă de pe fața pământului. Dar Moise, robul lui Dumnezeu, mijlocește pentru acest popor și datorită lui, poporul răsvrătit este salvat dela nimicire.

De câte ori n'ai murmurat, iubitul meu cititor, în timpul vieții tale, împotriva lui Dumnezeu? De câte ori nu te-ai împotrivit voiei lui Dumnezeu în timpul anilor pe cari i-ai petrecut până aci? De câte ori ai păcătuit în timpul acestor 6 luni de zile din anul 1938? Cred că de nenumărate ori. Sentința morții ți-a fost iscălită demult.

„Căci plata păcatului este moartea“. Tu trebuia demult să fii executat pentru fărâdelegile tale, căci ai păcătuit împotriva lui Dumnezeu. Psalmistul spune: „Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit și am făcut ce este rău înaintea Ta“. Ps. 51:4. Că ai ajuns până aci, se datorește Domnului Isus care a murit pe cruce, zicând: „Tată, iartă-i, căci ei nu știu ce fac“ și executarea ta a fost amânată, datorită acestei mijlociri depe **Cruce**. Poate că anul 1938, este ultimul an al vieții tale. Deja a trecut jumătate din el și tu încă nu ți-ai schimbat viața, încă n'ai părăsit calea pierzării.

„Iată că acum este vremea po- trivită, iată că acum este ziua

mântuirii“. Cor. 6:2. Grăbește-te! „Mai lasă-l și anul acesta“.

Hristos încă te mai iubește

„Spune-le: „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea păcătosului, ci să se întoarcă dela calea lui și să trăiască. Intoarceți-vă, intoarceți-vă dela calea voastră cea rea! Pentru ce vreți să muriți...?“ Ezechiel 33:11. Apostolul Ioan spune:

„Dragostea lui Dumnezeu față de noi s'a arătat prin faptul că Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiul, ca noi să trăim prin „El“. I. Ioan 4:9. Iarăși cuvintele: „Mai lasă-l și anul acesta“, exprimă dragostea lui Dumnezeu față de lumea nemântuită.

Noi, oamenii, suntem gata să ne răsunăm, suntem gata să pedepsim pe toți aceia cari ne-au greșit. În noi nu există nici o picătură de milă, nu există nici un gram de dragoste. Picioarele noastre sunt grabnice spre a face rău, și mâinile noastre sunt gata spre a vărsa sânge. Când doi din ucenicii Domnului Isus, Iacov și Ioan, au fost trimiși să caute locuință pentru Domnul lor, și au fost refuzați, ei au fost gata să ceară foc din cer spre a mistui pe cei ce i-au respins. Dar Domnul le zice: „Nu știți de ce duh sunteți însuflețiți! Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască“. Luca 9:56.

Textul nostru ne spune în felul următor: „Am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoii la rădăcină...“ în fiecare cuvânt se ascunde o dragoste care întrece dragostea de mamă. Nu odată te-a săpat El de jur împrejur și ți-a pus gunoii, ci în fiecare an a repetat acest lucru. În fiecare an a făcut să răsară soarele peste tine, în fiecare an a făcut să cadă ploaie peste ogorul tău, în fiecare an l-a făcut să rodească și în fiecare an ți-a trimis îndemnuri fie prin cuvântul vorbit, fie prin cel scris, ca să te întorci la El.

Toate acestea le-a făcut pentru că te iubește. Poate că anul acesta este ultimul an când te mai sapă de jur împrejur și-ți pune gunoii. Poate că este ultimul an, când ți-se mai oferă iertarea păcatelor prin jertfa Lui. Poate că

este ultimul an, când brațele lui Dumnezeu, în dragostea Lui pentru tine, sunt deschise ca să te primească. Nu lăsa ca ușa îndurării lui Dumnezeu să se închidă și tu să rămâi afară, căci atunci ți-ai pecetluit viața ta pentru veșnicie.

Dragostea lui Dumnezeu vorbește astfel: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul lui Fiul, pentruca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică“. Ioan 3:16.

„Pocăiți-vă dar, și intoarceți-vă la Dumnezeu, pentruca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremurile de înviare...“ Fapt. 3:19.

„Doamne“, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta“. E ultima lovitură a ciocanului.

Ultimul an de îndurare

De trei ani, Stăpânul viei vine să caute rod în smochinul din via Sa, dar nu găsește numai foi. Trei ani de așteptare zadarnică. Soarta îi este hotărâtă. Sentința pronunțată.

„Dacă nu, îl vei tăia“. O, câtă răbdare are Dumnezeu cu fiecare păcătos! Pentru unii El așteaptă 30 de ani pentru alții 40 sau 50, iar pentru alții poate și mai mult. De câte ori, iubitul meu cititor, care nu te-ai întors la Dumnezeu, n'a bătut El, prin Duhul Lui cel Sfânt, la inima ta și n'a cerut să-I deschizi ca s'o curățească de murdăriile păcatului? Cred că nu odată, ci de nenumărate ori și totuși tu rămâi indiferent bătăilor Lui. Nu uita că Duhul lui Dumnezeu nu se luptă mult cu omul. Poate că anul acesta este ultima bătaie, este ultima ciocanitură pe care ți-o mai face prin Duhul Lui cel sfânt, la inima ta. Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Cine crede în Fiul are viață veșnică, dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el“. Ioan 3:36.

Poate că este ultimul an de îndurare pentru tine. Fiule, grăbește-te și adu ca rod inima ta Domnului Isus. Căci El spune: „Fiule, dă-mi inima ta“. Ier. 23:26.

Dar tu, frate și soră, care zici că ai pe Domnul în inima ta,

(Continuare în pag. 7-a)

CENTRUL BISERICII CREȘTINE

De I. Rusu — Lupeni

„Căci n'am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos și pe El răstignit”. 1 Cor. 2:3.

Când cercetăm de aproape natura, vedem că toate lucrurile își au centrul lor. Oamenii de știință, au descoperit aceasta. Pământul, luna, și toate corpurile cerești își au centrul spre care se simt atrase și osia în jurul căreia se învârtesc. Aceasta însă se face cu mare punctualitate și fără nicio abatere.

Statul la fel, își are centrul lui. Între orașe e capitala, la care privesc toate orașele din țară. Regele, capul statului, la care privesc toți cetățenii. Guvernul, care inspiră la muncă și bună rânduielă, întreg aparatul statului. La fel și Biserica adevărată creștină, își are centrul ei spre care se simte atrasă, și osia în jurul căreia se mișcă. După cum abaterea unui corp cerească dela centrul lui, ar avea ca urmare un dezastru, la fel abaterea unei biserici creștine, care nu se lasă mereu atrasă de centrul ei și nu se mișcă mereu în jurul osiei sale, nu poate avea alte urmări, decât descompunerea și nimicirea.

Care este însă centrul Bisericii creștine? Sigur nu e predicatorul, sau președintele, oricât de înțelepți și sfinți ar fi ei. Nici comitetul, oricât de drept și cinstit ar fi el în administrarea bunurilor bisericești.

Centrul bisericii creștine e unul singur, și acesta e: „Hristos cel răstignit”. Atunci când biserica creștină din Corint, se împărțise în trei grupări, deși era tânără în credință, cauza a fost abaterea dela punctul ei central la care Pavel, apostolul, îi îndreptase privirile atunci când a întemeiat-o. El spune limpede: „N'am avut de gând să știu între voi altceva, decât pe Isus Hristos cel răstignit”. Cât timp, credincioșii din Corint, au privit la Hristos, ca răstignit, în mijlocul lor, biserica a mers bine. Era armonie și binecuvântare. Au primit daruri spirituale din belșug. Când însă și-au întors privirile dela Hristos, legându-se de oamenii buni și talentați din mijlocul lor, starea bisericii s'a schimbat. A început cearta, ura, și păcatele grele să-și facă lucrarea lor periculoasă, pătând fața bisericii din Corint.

Duhul lui Dumnezeu, lucrător prin apostolul Pavel, pentru a schimba direcția greșită a bisericii, are o singură soluție: „Hristos cel răstignit în mijlocul lor, la care să privească cu toată tăria fiecare. Nimic mai mult. Nu un Hristos al filozofiei, deși învățătura Lui e mai adâncă decât orice filozofie. Nu un Hristos al ceremoniilor, deși crucea Lui e cel mai minunat simbol; ci *Hristos ră-*

stignit. El e deajuns pentru Biserica Lui cât timp e pe pământ. Credincioșii Lui sunt carne și sânge; ei cad adeseori în greșeli și păcate. De aceea, au nevoie în tot timpul de jertfa Lui ispășitoare. Aceasta o pot simți numai atunci, când au pe Hristos cel răstignit, ca centru al lor. Ei îl privesc mereu sângerând pe cruce în locul lor; ei se simt mereu atrași de suferințele Lui în locul lor. Dealul Golgotei e cel mai atrăgător punct din natură unde cei credincioși se simt bine. Sângele lui Isus, mai mult ca al neprihănitului Abel, se aude strigând din vârful Golgotei: „Răsbunare și pedeapsă pentru cei ce nu se pocăiesc de păcatele lor și nu primesc jertfa de pe cruce, ca făcuiță pentru ei. Iertare și pace cu Dumnezeu, pentru cei cari vin cu lacrimi de căință la picioarele lui Hristos, spălându-se în sângele Lui de păcatele lor”. Biserica creștină adevărată, trebuie să recunoască acest adevăr și să-l primească cu umilință. Spiritul pocăinței să n'o părăsească nici odată, oricât de bine ar merge în lucrul ei misionar. Biserica, nu-i desăvârșită; ea are multe goluri. Numai Hristos cel răstignit, trebuie să fie centrul ei, atât în zile cu soare, cât și în întristări. Numai puterea jertfei Lui o poate salva și numai dragostea crucii Lui, o poate încălzi.

Puterea lui Hristos cel răstignit, în biserică

a.) *Impiedecă partidele*. Acolo unde Hristos e privit ca răstignit, în biserică partidele nu pot lua ființă. Crucea de pe Golgota taie pofta intereselor pământești și personale ale fiecărui membru al bisericii. Nu începe îndoielă că, partidele în biserica creștină, nu sunt altceva, decât roadele intereselor personale ale unor membri ne-născuți din nou. Însă acest lăstar de amărăciune nu poate fi împiedecat în creșterea Lui, decât prin Hristos cel răstignit, ca sursă de capetenie a bisericii.

b.) *Înlătură partidele*. Acolo unde sunt partide între credincioși, nu e cu putință înlăturarea lor, decât aducându-i la picioarele lui Hristos. Pentru înlăturarea desbinărilor din Corint, Pavel are o singură deslegare: aduce aminte credincioșilor, de Hristos cel răstignit pentru păcatele lor. Să privească la El cum sângerează pe cruce în locul lor. Pavel e sigur că singura metodă încununată cu izbândă este aceasta. Pentru Corinteni, deși un popor îndărătnic, a fost deajuns și oamenii s'au pocăit.

Când au văzut Corinteni cât de mult s'au îndepărtat de crucea lui Isus, au început să se întristeze și să plângă. Întristarea a fost de așa natură că i-a adus

la pocăința care duce la mântuire, lucră de care nu s'au căit niciodată. „Ei au fost întristați după voia lui Dumnezeu”. Dupăcum apostolul spune că: „Întristarea după voia lui Dumnezeu aduce o pocăință, care duce la mântuire, pe când întristarea lumii duce la moarte”.

În biserica, unde Hristos cel răstignit își are locul de frunte, în inimile credincioșilor, membrii trăiesc în umilință; nimeni nu se vede mai mare; nimeni nu se simte mai drept, sau mai sfânt, decât celalalt. Mândria spirituală dispare cu desăvârșire și înțelepciunea în felul lumii, s'a dus. Cu toții se văd în starea în care sunt, fie mai mult, fie mai puțin, prin vrednicia Celui răstignit.

Ei sunt toți frați și surori prin Hristos, în care au câștigat „dreptul de copii ai lui Dumnezeu”. Toți sunt egali. Nimeni nu-i mai mare. Ei au învățat dela Hristos că cel mai mare trebuie să fie slujitorul tuturor. Așa că fiecare mădular al bisericii își atribuie starea în care se găsește, lucrării lui Isus de pe cruce.

Apoi, în biserica unde Hristos cel răstignit e în fiecare inimă, e libertate deplină. Credincioșii sunt liberi unul față de altul și în același timp, supuși unii altora. Dar aceasta „în frica lui Hristos”. — Când Isus era în umbra crucii și vorbea ucenicilor despre moartea Lui, ei se certau: „Cine să fie mai mare?” Aceasta însă o făceau din neștiință. Ei nu cunoșteau încă pe Hristosul răstignit. Dupăce își văzură „Regele” pe cruce, alărnat între cer și pământ, atitudinea lor unul față de altul, s'au schimbat. Ei au mai trăit mulți ani pe pământ, au lucrat mântuiți de puterea Duhului Sfânt, pentru Împărăția lui Dumnezeu. Niciodată însă n'au mai discutat între ei, cine să fie mai mare.

Tabloul de pe Golgota a rămas așa de adânc înțipărit în mintea și inima lor, că mereu vedeau pe Isus pe cruce. Sângele Lui curgând și strigătul Lui îndurerat. Toate învățăturile și predicile lor au fost întemeiate pe sângele, jertfa, moartea și învierea glorioasă a lui Isus.

Toate problemele și conflictele dintre frații le-au rezolvat primii apostoli, prin Hristos cel răstignit.

Inima primelor bisericii creștine a fost: „Hristos cel răstignit”. Căuza izbândei lor mari, într'o lume păgână, a fost aceasta. Dacă pentru ei a fost desulă puterea Hristosului răstignit, cred că e deajuns și pentru bisericile de azi.

Așa dar, scumpii mei frați, să introducem cât mai mult în sufletul și în inimile bisericilor noastre pe „Hristos cel răstignit” și atunci toate problemele grele vor fi rezolvate.

Din lumea largă

Vizita Suveranilor englezi la Paris. Suveranii Marelui Britanii, erau să vie în vizită oficială la Paris, dar și-au amânat vizita, din cauza doliului din casa domnitoare, provenit prin moartea contesei Strathmore, mama reginei Elisabeta. Sugestia de amânare a venit dela președintele republicii franceze, și s'a fixat pentru data de 19—22 Iulie. Președintele Lebrun, a primit din partea Regelui George al Marelui Britanii o telegramă, prin care Suveranul mulțumește d-lui Lebrun pentru faptul de a fi propus o dată mai îndepărtată în ce privește vizita la Paris. Regele George mai adaugă în telegramă: „Această amânare va permite ca vizita, la care Regina și cu Mine ne-am gândit atâta, să se desfășoare sub cele mai fericite auspicii”.

Neînțelegeri în fosta Austrie. Între național-socialiștii austriaci și național-socialiștii germani, au izbucnit grave neînțelegeri. O delegație, compusă din opt membri ai fostei legiuni austriace, s'a dus la Berlin să se prezinte cancelarului Hitler, spre a-i supune plângerile lor. Aceste neînțelegeri s'au ivit mai ales din faptul, că toate posturile mai importante de conducere, chiar pe teritoriul Austriei, le dețin național-socialiștii germani. Se spune că aceste neînțelegeri, provoacă mare neliniste în cercurile național-socialiste din Berlin.

Războiul din Spania. Se anunță din Bayonne că, se pare că în ultimul consiliu de miniștri din Barcelona, d. Negrin, președintele consiliului de miniștri, s'ar fi exprimat pentru începerea de tratative cu guvernul generalului Franco, ceea ce l-a pus în neînțelegere cu ceilalți membrii ai guvernului.

Armatele generalului Franco, înaintează pe toate fronturile. Avioanele generalului au atacat și au scufundat mai multe vase de comerț aparținând Angliei. Faptul acesta a provocat mai multe discuții în parlamentul englez. Se pare că guvernul englez va da voie ca vasele de comerț, cari trec prin porturile spaniole, să fie înarmate cu tunuri antiaeriene, cu care apoi să se poată apăra atunci când vor fi atacate. În ultimul timp, știrile anărute spun, că guvernul din Barcelona ar fi lăsat să se înțe-

leagă că, datorită deselor bombardamente pe care avioanele generalului Franco le execută zilnic asupra populației civile, guvernul republican este gata să recurgă la răsbunări. Aceste răsbunări urmează să se exercite nu numai asupra orașelor Salamanca și Burgos, ci și asupra mai multor orașe din țările de unde pleacă avioanele și aviatorii, cariucid populația civilă din Spania. Prin aceasta sunt vizate mai multe orașe din Germania și Italia.

În urma acestor comunicări, guvernul francez a dat imediat guvernului din Barcelona, sfaturi de cuminenie, exprimate sub forma cea mai energică.

Post clandestin de radio. Din Varșovia se anunță că, pe teritoriul german lucrează un post de radio clandestin, care transmite pe la ora 22, în fiecare zi, făcând propagandă contra național-socialismului.

Grecia se înarmează. Cu ajutor bănesc din partea Angliei, Grecii au comandat numeroase avioane militare, și au început să-și sporească unitățile marinei de războiu. Se va înființa și o mare fabrică de arme, care va începe să funcționeze la sfârșitul anului și în care vor fi ocupați 20.000 lucrători.

Chestiunea evreiască din Germania. În ultimul timp, în Germania, au fost puse în vigoare mai multe legi, privitoare la Evrei, care au provocat proteste din partea Statelor Unite și Marelui Britanii. Printre aceste legi, se prevede și confiscarea averilor mari, de care dispun Evreii cari sunt cetățeni germani. Autoritățile național-socialiste au luat întinse măsuri și în ce privește micșorarea numărului de măcelari evrei. Din 102 măcelari evrei care funcționau în hale, n'au rămas decât câțiva, cari trebuie să furnizeze carne la vreo 200.000 evrei din Viena. Prefectura de poliție din Viena a dat o ordonanță, prin care se interzice evreilor vizitarea unor parcuri din cuprinsul orasului. Se mai interzice apariția Evreilor în costume naționale austriace, în parcuri.

Războiul din China. Din Hankou se anunță, că acest oraș se află din nou în primejdie, în urma debarcării a 6000 soldați ja-

ponzi pe țărmul de sud al fluviului Yangtse. Un comunicat chinez declară că lupte violente se desfășoară pe malul stâng al fluviului, în apropiere de Tungliu. El afirmă deasemeni că, trei vapoare de război japoneze ar fi fost bombardate și incendiate de avioanele chineze, în apropiere de Tungliu.

Situația din Palestina. Tulburările din Palestina au devenit din nou îngrijorătoare. Se anunță că un evreu a fost ucis, și altul grav rănit, între orașele Tel-Aviv și Jaffa (fost Jopp). O bandă de rebeli a atacat un tren de persoane. În timpul atacului a fost grav rănit un călător kurd. Tot în regiunea orașului Jaffa, într-o încăierare, au fost omorâți doi arabi, iar șase evrei grav răniți.

Anglia și Europa Centrală. Presa pariziană examinează cu mult interes eforturile pe cari le face Englezii în Europa Orientală și Centrală, pentru strângerea legăturilor economice între aceste țări și Londra. Anglia, prin această politică, care are la bază împrumuturile, — este cu siguranță pe calea de a opri calca pangermanismului, adică întinderea stăpânirii germane, în Balcani. Și ea face aceasta cu o armă, cu care nu poate să fie bătută de nimeni, adică cu banul.

Ziua de Duminică, 3 Iulie

Această zi de Duminică, folosită bine, va fi pentru noi o zi deosebit de însemnată. Este Duminică, când „Farul” este silit ca să lipsească din multe case și biserică, din cauza că nu a fost reabonat. Dar faptul acesta trebuie să ne trimită pe toți la lucru. Toți abonații, în frunte cu predicatorii, sunt rugați în numele Domnului, să folosească această Duminică, pentru a face apel la toți cei ce au fost abonați numai pe jumătate an, să se reaboneze cât mai urgent. Să încercăm, în această Duminică, să câștigăm cât mai mulți abonați noi pentru Farul. Un frate predicator, care a încercat să folosească în această direcție Duminica din 26 Iunie, a câștigat 50 de abonați noi. Credem că toți cei ce iubesc revista noastră, vor face tot ce le stă în putință ca revista „Farul”, în jumătatea de an ce urmează, să ia să mai tare, și mai numeroasă.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

DIN ȚARĂ

CURSURI DE NOTE ȘI DE DIRIJORI DE COR. Cu începerea lunii Oct. dorim să punem în mai multe părți ale țării, cursuri de note pentru coriști, și dirijori de coruri. Fr. Dimitrie Vrânceanu, cunoscutul cântăreț din biserica fraților din Chișinău, va conduce aceste cursuri. Publicăm din timp această știre, pentru ca lucrătorii și bisericile interesate, să aibă timpul necesar să se gândească și să ne anunțe. Deci, fiecare lucrător, care ar dori ca să aibă în cercul lui un asemenea curs de câteva săptămâni, să ne anunțe. La fel, fiecare biserică, care ar dori ca susnumitul frate să petreacă un timp mai îndelungat cu corul din biserica lor, să ne anunțe. Apoi, toți acei, cari doresc să fie instruiți mai bine în ce privește ale corului, și doresc să ia parte unde se va ține acest curs, îi rugăm ca să ne anunțe despre aceasta. Toate anunțurile în legătură cu aceste cursuri, vă rugăm să le trimiteți pe adresa: Dănilă Pascu, str. Fabricii 20, Arad.

A DOUA ZI DE RUSALII a avut loc în Covăsinț, jud. Arad, un frumos botez biblic cu 13 persoane, cari s'au hotărât să urmeze pe Domnul. Cu acest prilej s'au declamat poezii, au cântat 3 coruri mixte, 3 muzici și un cor bărbătesc: Corul și muzica din Seleuș, corul și muzica din Șiria, corul din Arad-Micălaca și cel din loc. Programul a fost condus de fr. Bota, ajutat de frații Lușuș și Ardelean, cari au vorbit din Ev. după Marcu 16:15—16. La punerea mâinilor și la Cina Domnului, au luat parte frații Moțocan, Vancu, Bălica și Brândaș, cari ne-au servit din Cuvântul Domnului dela Faptele: 8:14—17. Un participant.

BISERICA PLAHTEEVCA, jud. Cetalea Albă, a avut o mare bucurie la Rusalii. La serviciul de dimineață s'a ținut ordinarea de presbiter a fratelui Neboja Procopie. Serviciul a fost îndeplinit

de către predicatorii Comunității, frații A. Novitchi și Silvestru Țurcan. După o masă comună, a urmat programul tineretului, condus de fr. Al. Paslari. Au luat parte frați din 15 comune. Frați tineri ne-au vorbit din Cuvântul Domnului, s'au cântat soluri și duete și ne-au făcut mare bucurie 3 surori seminariste, prin participarea lor la program.

LA BAIJA-MARE, s'a ținut înmormântarea copilășului fratelui Costin Mihai, îndeplinit de fr. Miclăuș, la 20 Iunie. A cântat muzica și a luat parte un mare număr de intelectuali urmând cortegiul până la cimitir, unde a vorbit fr. Miclăuș din Cuvântul Domnului.

A INCETAT DIN VIAȚA fr. Onea Jiva din Sederhat, jud. Arad, la 12 Iunie. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. Muntean Mihai și ca vorbitori au fost mai mulți frați. A cântat corul și muzica din loc, combinat cu muzica și corul din Pecica, condus de fr. Sărbu Sabin.

DIN STRĂINĂTATE

DOI MISSIONARI BAPTIȘTI OMORIȚI. Din nou victime nevinovate ale războaiului din China. Dr. Wyatt și Miss Glasby, aparținând societății misionare baptiste, au fost uciși de către chinezi, la Nord de Shansi, la 5 Mai. Susnumiții misionari au plecat cu o mașină cu dl și d-na Jasper din Taiyuan. Trupele neregulate ale chinezilor, crezând că în mașină sunt japonezi, au tras asupra mașinei, omorînd pe Miss Glasby și rănind pe șoferul chinez, care conducea mașina. Dr. Wyatt a sărit din mașină și a alergat spre cei ce atacau, fluturând un steag al Uniunii. Când a văzut că nu înțeală cu focul, s'a întors la șoferul rănit, dar pe când voia să-l transporte, într'un loc la adăpost, un glonte i-a curmat viața. Totuși n'a încetat să fluture steagul uniunii până a murit. Când chinezii au descoperit greșala, și-au cerut iertare, și au prevăzut cu hrană pe dl și d-na Jasper, conducându-i călare pe catări, printre munți, timp de 8 ore, până la Taiyuan.

CONGRESUL ATEIȘTILOR. Revista „Baptist Times” anunță că în curând se va ține la Londra congresul ateștilor. Participanții la congres vor fi liberi să-și exprime convingerile lor. Revista propune la toți cari vor veni din alte țări la congres, să cutriere Londra în lung și în lat, să vadă câte spitale au ridicat până astăzi ateștii, câte orfeline sau case pentru bătrâni poartă numele unui ateist; să caute să vadă câte instituții școlare sunt întreținute de atești. Revista își exprimă părerea că, după ce vor cerceta aceste instituții, vor găsi că toate cari există sunt fondate și poartă nu-

mele unor oameni cari cred și au crezut în Dumnezeu. Revista mai atrage atenția, că participanții la congres să în aminte că autorizația pentru ținerea acestui congres, în care oameni cari nu cred în Dumnezeu pot să-și exprime părerile, este dată tot de un predicator al Evangheliei.

O jumătate de an cu „FARUL”

La începutul anului, am plecat să scoatem „FARUL” săptămânal, cu încredere în Dumnezeu, și speranță în bunăvoința și dragostea de a citi a copiilor Lui. Rezultatul acestui început a întrecut așteptările noastre și ne-a adus aproape de scop. Frații, în frunte cu predicatorii, au răspuns la apel și mulțumită acestui răspuns, FARUL a început să apară în 4500 de exemplare și spre mulțumirea tuturor, a apărut regulat.

Am ajuns la jumătate an. Este timpul să ne ridicăm la 5000 de abonați. Este timpul, să reînnoim abonamentele acelor care s'au abonat numai pe jumătate an. Credem că predicatorii trebuie să plece în frunte. Pe primul plan al misiunii lor, trebuie să pună această chestiune arzătoare: reabonarea FARULUI, și răspândirea lui la mai multe case. Este timpul când în pastorală pe care o face predicatorul prin biserici și prin casele fraților, să îndemne, stăruind pe lângă frați și prieteni, ca nici unul dintre cei ce au fost abonați numai pe jumătate an, să nu rămâne neabonat. **Este bine ca fiecare predicator să intrebe pe tovarășul său de lucru dacă s'a reabonat. E bine ca fiecare abonat să-și încurajeze tovarășul pentru o reabonare.** Va fi un lucru încununat cu succes, când bisericile cu multe abonamente, își vor trimite reprezentanții în bisericile din jur, unde să îndemne pe mic și mare la abonarea FARULUI.

Este unica revistă pe care o avem. Este unica revistă, care ne ajută să avem legătură cu frații din toată țara și care ne aduce vești despre lucrul lui Dumnezeu, din toate părțile pământului.

Scopul nostru al tuturoră să fie întregirea cifrei de 5000 abonați!

FARUL CREȘTIN.

„Mai lasă-l și anul acesta”

(Urmare din pag. 4-a)

rod ai adus pentru Domnul tău? Care îți este rodul, de când te-ai întors la El? Ce a găsit El când Duhul a venit la tine? A găsit El și rod, sau numai frunze?

Cuvântul spune lămurit: „Mai lasă-l și anul acesta, am să-l sap le jur împrejur, și am să-i pui rădăcină.”

Poate că de acum înainte va face rod; dacă nu, îl vei tăia.”

„Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău...” Amos 4:12.

FAPTE, PILDE și IDEI

Prețul unei predici

În America, un ascultător, care luase parte la un serviciu divin, la sfârșitul serviciului s'a dus la predicator și i-a spus următoarele: „A fost un serviciu și o predică cum nu se poate mai frumoasă. N'ași fi dorit, ca să lipsesc chiar dacă aș fi câștigat cinci dolari”. Predicatorul, după o mică pauză, zise: „Dacă într-adevăr totul ți-a fost atât de prețios, atunci dă-mi, te rog, diferența de bani dintre prețul de cinci dolari, fixat de tine pentru predică, și suma pe care ai pus-o în seara aceasta la colecta serviciului care ți-a plăcut atât de mult”. Ascultătorul rămase cu gura deschisă, dar vârându-și mâna în buzunar, a scos patru dolari și nouăzeci cenți, pe cari i-a înmănat predicatorului și a ieșit repede pe ușă. Ce mare este deosebirea între laudele cu cari unii ascultători înconjură pe predicator, și între contribuția de 25 de bani la colecta unui serviciu, după spusa lor atât de plăcut.

Adăpostul creștinului

Pe perețele unui palat din Florența, în Italia, atârnă alături două tablouri interesante. Pe unul este pietată fața mării răscolită de vijelii, cu valuri mari și deasupra cerul întunecat. Din mijlocul valurilor apare o față de om, care poartă semnele celei mai înfricoșate agonii. Pe celălalt tablou, din nou se vede fața mării turbată, cu cerul negru și plin de fulgere. Din mijlocul valurilor se ridică o stâncă uriașă, pe a cărei vârf, e un colț de rai, cu iarbă verde și flori, iar în mijlocul florilor, un cuib în care se odihnește liniștit un porumbel alb.

Primul tablou reprezintă starea sufletească a omului lumesc, a cărui încredere este în puterile sale și în bunurile lumii. Al doilea tablou reprezintă starea sufletească a credinciosului, care în mijlocul necazurilor și nesiguranțelor vieții, găsește în Dumnezeu stânca de care se frânge spaima și puterea valurilor și unde sufletul se odihnește în liniște.

Poveste plină de putere

În Anglia s'a ținut o întrunire, la care o femeie a vorbit împotriva religiei, spunând că ea nu este nimic altceva, decât o simplă poveste. După sfârșitul cuvântării, se ridică un bărbat dintre cei ce au auzit vorbirea, și a glăsuț următoarele: „Acum treizeci de ani, am fost un blestem pentru orașul meu și pentru fiecare locuitor al orașului. Am încercat să fiu bun, dar n'am reușit. M'am jurat de atâtea ori, că nu voi mai bea băuturi îmbătătoare, dar mi-am căleat jurământul. Autoritățile au încercat să mă facă mai bun în temniță, dar au dat

faliment. În sfârșit am luat pe Isus de Mântuitorul meu personal, și El m'a făcut un om nou. Acum sunt un membru într-o biserică și învățător în școala duminicală. Dacă Isus și religia sunt o simplă poveste, cum s'a făcut că eu tocmai prin Acesta am fost ajutat?”.

Compătimire

În noaptea dinaintea execuției lui Ioan Huss, în timp ce acesta era condus din sala de judecată în temniță, cineva din rândurile mulțimii prin care a trecut, i-a apucat mâna dreaptă, și i-a strâns-o cu căldură. Uitându-se spre dreapta, a zărit o față plină de compătimire privind asupra lui. În aceeași noapte, înainte de execuție, Huss a scris următoarele cuvinte: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, pentru strângerea aceea de mână, de către Ioan de Clum”. Da, oamenii așteaptă o privire plină de compătimire și o strângere de mână plină de iubire.

Piatra albă

În Anglia s'a ținut un serviciu pentru tineri. Între ascultători a fost și o fetiță mică, cu numele Maria. Vorbitorul din acea zi, a fost un misionar, care lucra în Palestina și care istorisea despre lucrul ce se face acolo, pentru Isus. A mai vorbit despre lipsa mare de lucrători pe câmpul misionar din Palestina. A făcut un apel la cei prezenți, că acei ce nu și-au predat încă viața în mâna lui Hristos, să o facă încă azi. Micuța Maria, deși avea idee despre religie, încă nu și-a predat viața lui Isus și nu îndrăznește să se numească o creștină. Vorbitorul din acea zi, a propus, că toți cari își vor preda viața lui Isus, să caute o piatră albă, pe care să-și scrie numele și ziua când au făcut pasul hotărâtor și s'au predat Domnului. Maria a făcut așa, așezând apoi piatra între lucrurile ei de valoare.

Acum câteva săptămâni, o altă fetiță, a venit acasă și a povestit părinților, că la întrunirea la care a luat parte, a vorbit o domnișoară, care pleacă pe câmpul de misiune, pentru a aduce pe Evrei la Hristos, în ținutul Palestinei. Fetița mai povestea, că acea domnișoară le-a istorisit felul cum s'a hotărât pentru Hristos, când încă era mică și cum tot atunci a simțit chemarea pe câmpul de misiune. Apoi le-a arătat o piatră albă cu numele ei și data când s'a predat lui Isus. Cine credeți că a fost acea domnișoară? Era micuța Maria, care acum câțiva ani, a ascultat apelul misionarului din Palestina, și-a scris numele pe acea piatră albă, și a plecat să slujească Domnului ei pe câmpul misionar.

Ai și tu o amintire despre o zi când te-ai predat Domnului? Ai vreo amintire despre o zi, când Duhul Sfânt a atins inima ta într'un chip deosebit și te-a chemat la vre-o îndatorire? Nu vrei să o ai cel puțin de azi înainte?

Biruință moartea

Un predicator spune despre o fetiță, că în timp ce asculta pe părinți și la biserică, a înțeles că moartea este un rău negru și mare. Când însă fetița s'a îmbolnăvit și era pe patul de moarte, predicatorul și părinții o auziră spunând: „Ah scumpii mei, răul mare, de care am auzit eu, este numai un părau pe care pot și eu să-l trec ușor”.

Caracter

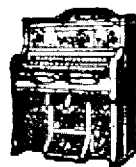
Un scriitor, care a făcut o vizită într-o mină de cărbuni, ne spune următoarea întâmplare: „Pe un perete al coridorului din fundul minei, am văzut o floare albă ca zăpada, crescută pe un perete negru. Insoțitorii mei au aruncat praf de cărbuni asupra ei, dar ea a rămas tot albă. Avea un fel de smalt pe foi, care nu permitea nicio pată pe foile ei albe”.

Trăind în mijlocul norilor de praf negru, nimic nu i-a putut păta harna albă, ca zăpada. Astfel este omul de caracter. Ori unde va crește, ori pe unde va trece, el va căuta să rămână nepătat.

Credință înțeleaptă

La o masă la care a fost prezent Alexandre Dumas, scriitorul vestit francez, comensii au început să discute despre religie și Dumnezeu. Un general, care era de față, a început să vorbească pe un ton batjocoritor următoarele: „Eu mă mir, că oamenii înțelepți pot să-și lase creerii tulburări cu asemenea nimici. Eu nu pot înțelege ființa misterioasă pe care voi o numiți „Bunul Dumnezeu”. „Generale”, întrerupse Dumas, „eu am acasă doi câini de vânătoare, două maimuțe și un papagal, cari sunt exact de o părere cu d-ta”.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
Kecskés
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**